

Người Việt, Anh hay Chị ở vị trí nào?

Một câu hỏi tôi thường nhận được là câu hỏi: Theo ý ông, có bao nhiêu loại người Việt? Câu hỏi này tôi không muốn trả lời vì phân loại người Việt (Cataloguer) là điều tôi không muốn, nhưng sự thực sờ sờ trước mắt là không phải người Việt nào cũng giống nhau. Bởi lý do này, bài viết dưới đây chỉ là ý kiến cá nhân, có thể gây ra tranh cãi.

Trước hết, cần định nghĩa thế nào là người Việt? Hiện tại, sau 1975, người Việt hiện diện tại khắp nơi trên thế giới. Theo tôi, người Việt là những người còn nói tiếng Việt trong gia đình. Họ thuộc giống da vàng, tóc đen và mắt nâu, ăn cơm mỗi ngày, ăn phở, ăn bún bò, ăn hủ tiếu, ăn bánh canh, ăn bún thang hàng tuần. Định nghĩa này không gồm yếu tố địa lý (họ có thể là người sinh đẻ tại mảnh đất hình chữ S, họ cũng có thể đến từ Trung Hoa, hay Ấn Độ, hay Miên, Lào, Chàm, v.v.). Định nghĩa này cũng không đề ý đến vấn đề di truyền, ADN vì một lý do: Nếu đề ý đến ADN, thì sử Việt ghi là: Người Việt đều là dòng dõi ông Đế Minh, cháu ba đời ông Thần Nông, nghĩa là người Tàu. Điều này sai, huyền sử nhất định phải do một người nào đó bịa đặt ra. Trong hiện tại, vì trên thế giới có sự di chuyển quan trọng của con người nên không thể chỉ dùng ADN mà định nghĩa một dân tộc. Nếu chỉ dùng ADN, thì người Ả Rập và người Do Thái đều là con của ông ABRAHAM. Bởi lý do đó mà chúng ta phải dùng định nghĩa ở trên, không phải là khoa học, nhưng hợp với thực tế.

Sau khi đã nói rõ như trên, chúng ta sẽ đi đến những nhận xét sau này, cũng chỉ vì quan sát trong cuộc sống thực sự của chúng ta hiện nay. Người Việt chia ra:

1. Việt Cộng: những người này, đa số là Miền Bắc, công dân của Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa, còn theo lý thuyết cộng sản dù lý thuyết này đã lỗi thời. Họ chủ trương Xã Hội phải do một Đảng duy nhất nắm quyền, Độc tài, không có tam quyền phân biệt (Lập Pháp, Hành Pháp và Tư Pháp). Họ tôn sùng lãnh tụ (Hồ Chí Minh), họ đứng dưới lá cờ đỏ, quốc ca của họ là bản Tiến Quân Ca.

2. Người Việt Nam Cộng Hòa: Đó là những người dân cũ của một Quốc Gia đã được nhiều nước công nhận sau 1954. Quốc Gia này kéo dài từ vĩ tuyến 17 đến Cà Mau. Hoàng Sa, Trường Sa cũng là lãnh thổ của họ. Họ đứng dưới Lá Cờ Vàng. Quốc Ca của họ là bản Tiếng Gọi Công Dân. Họ chủ trương Một Xã Hội Tam Quyền Phân Lập, người điều khiển đất nước phải do Bầu Cử trong sạch. Việt Nam Cộng Hòa bị những người Việt

Cộng dùng súng đạn Nga Tàu thôn tính. Công dân của Việt Nam Cộng Hòa vẫn tiếp tục cuộc chiến đấu để giành lại Tổ Quốc họ. Họ coi ngày 30 tháng Tư là ngày Quốc Hận và tuy hiện nay họ mang quốc tịch khác nhưng không màng vì trong lòng họ, chỉ có Việt Nam Cộng Hòa.

3. Người gốc Việt nhưng có quốc tịch khác trên giấy tờ: Nhóm này khác nhóm thứ hai ở chỗ họ gắn bó nhiều hơn với nơi họ sinh sống. Họ có thể vẫn nói chống Cộng nhưng coi ngày 30 tháng Tư là một ngày tốt, vì đã cho họ có cơ hội tìm được một cuộc đời mới, no đủ và Tự Do. Tạm gọi những người Việt này là nhóm Hãnh Tiến, cuộc đời đã được đổi thay, đi lên từ 1975. Nhóm này là Mỹ giấy, Canada giấy, v.v. Chữ giấy dùng ở đây không có nghĩa chê bai, mà là một cách nói tế nhị để dịch chữ naturaliser, nghĩa là có quốc tịch nhờ vào sự cho phép trên giấy tờ, hợp pháp của quốc gia bản xứ. Một thành phần mới của nhóm này là lớp các người trẻ sinh ra tại Mỹ, Canada, hay Anh, Pháp, Úc. Thành phần này nhìn về Việt Nam ngày nay với cái nhìn công dân một nước giàu mạnh nhìn về những quốc gia chậm tiến trên thế giới, muốn làm việc thiện, đem tiền bạc, kiến thức về giúp VN, như những tổ chức Medecins sans Frontieres, OXFAM, CARE, Hoàn Cầu Khải Tương, v.v.

4. Nhóm người Việt thứ tư là nhóm người mới có mặt tại Hải Ngoại những năm gần đây mà thôi. Thành phần của nhóm này khó biết. Họ có thể không thích Việt Cộng nhưng cũng không ràng buộc gì với Việt Nam Cộng Hòa. Mục đích trong cuộc đời của họ chỉ là vì đời sống riêng tư, cá nhân, sao cho có việc làm, không phải trở về Việt Nam vì nhiều lý do. Có thể gọi nhóm người này là nhóm DREAMERS, giống như những người bạn của họ bên Hoa Kỳ, đang bị ông Trump hành.

Trên đây chỉ tạm nêu lên vài ý kiến cá nhân, nhận xét nhưng không khen, không chê một ai. Ai cũng có quyền có sự lựa chọn của mình, mỗi người một hoàn cảnh, một cái vốn về văn hóa riêng.

Trần Mộng Lâm